

[Askjær Jørgensen]

Begrundelse

Folketingets udvalg om fysisk planlægning blev under udvalgsbehandlingen af forslag til ny vandforsyningslov bibragt den opfattelse i forbindelse med de nævnte spørgsmål og svar, at den nye lov tog sigte på offentlig bestemmelse om, hvor borer og brønde måtte være beliggende, og ligeledes om, hvilken vandkvalitet der skulle leveres til forbrugerne, men at kommuner og amter i øvrigt ikke specielt skulle blande sig i, hvilke fabrikater af pumper, vandrensningsanlæg osv. det private fællesvandværk ville investere i.

Imidlertid virker det i praksis i dagens Danmark, som om selv ikke mindre kommunale levnedsmiddellaboratorier kan afholde sig fra at udtale sig om filteranlæg, og dette har disse jo ingen forudsætninger for, da det, man kan læse i lærebøger om området, jo i allerhøjeste grad er forældet.

Det ville derfor både være hensigtsmæssigt, besparende på skatteyderkroner og mindre irriterende for private, hvis de offentlige instanser ville undlade at blande sig i det, de ikke specielt er forpligtet til at udtale sig om.

Besvarelse (11/5 83):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

I § 21, stk. 1, i lov nr. 299 af 8. juni 1978 om vandforsyning m.v. blev det bestemt, at »vandindvindingsanlæg« ikke måtte etableres eller på væsentlig måde udbedres eller ændres, før den myndighed, der skulle tillade indvindingen (amtsrådet, hovedstadsrådet eller kommunalbestyrelsen), havde tilladt arbejdet på anlægget. (§ 21, stk. 2 og 3, gjorde dog en undtagelse fra reglen i stk. 1 med hensyn til hastende udskiftninger af brønde eller borer).

Tanken med hovedreglen i § 21, stk. 1, var, at man så vidt muligt ville forhindre, at der blev foretaget betydelige investeringer i forbindelse med nyetablering af anlæg, før det var klart, at tilladelsesmyndigheden ville give tilladelse til anlægget på det pågældende sted. Endvidere ville man give tilladelsesmyndigheden mulighed for at forhindre betydelige fornyelser på eksisterende anlæg, hvis det ud fra hensynet til vandforsyningens struktur ville være fornuftigere at lade en udbygning ske på vandindvindingsanlæg andetsteds og dette eventuelt fremgik af vand-

planlægningen. § 21, stk. 1, skulle derfor omfatte ikke alene etablering af brønde og borer og indtagningsanlæg for overfladevand, men også andre dele af et vandforsyningsanlægs »hovedanlæg«.

Det fremgår allerede af bemærkningerne til lovforslagets § 21, at bestemmelsen blandt andet omfatter »væsentlige ændringer af anlæggets behandlingsafsnit, f.eks. opførelse af en ny behandlingsbygning eller opførelse af en rentvandsbeholder«. Det fremgår endvidere af den daværende miljøministers besvarelse af spørgsmål 26 og 59 fra folketingets udvalg om fysisk planlægning i forbindelse med lovforslagets behandling.

Når § 21, stk. 1, taler om »tilladelse« til de pågældende anlæg, ligger der imidlertid heri, at tilladelsesmyndigheden ikke alene kan skønne over, om det vil være hensigtsmæssigt at udføre anlægget på det pågældende sted, men også, at tilladelsesmyndigheden i muligt omfang kan skønne over anlæggets tekniske egnethed. Miljøstyrelsen har over for mig oplyst, at vandforsyningslovens tilladelsesregler allerede under vandforsyningsloven af 1926 er blevet praktiseret på denne måde. At tilladelsesmyndigheden også efter den nugældende lovs § 21 kan skønne over anlæggets – og herunder også behandlingsanlæggets – tekniske forsvarlighed, er fremhævet i ovennævnte besvarelse af udvalgets spørgsmål 59.

Jeg mener således ikke, at der kan være tvivl om, at tilladelsesmyndigheden under *sager om tilladelser efter § 21* kan tage stilling til vandværkernes tekniske indretning, og jeg mener, at dette er fremhævet over for folketinget i forbindelse med behandlingen af lovforslaget.

Derimod er jeg enig med spørgeren i, at de *vandforsyningsplaner*, som skal udarbejdes for den enkelte kommune efter lovens § 14, ikke skal indeholde nærmere retningslinier for den tekniske indretning af de kommende vandværker. Dette fremgår også af besvarelsen af de i spørgsmålet nævnte spørgsmål 16 og 17 vedrørende vandforsyningsloven.

Spm. nr. S 1118

Til miljøministeren (3/5 83) af:

Askjær Jørgensen (FP):